

Udvidelse af Banerne nede paa Verne — er i det Høieste 22,500 Rd. aarlig. Det er jo i Virkeligheden en temmelig ringe Deel i Sammenligning med de Dffre, de paagjældende Egne aarlig bringe til de Jernbanenet, der ere slaaede fast. Anlægscapttalen for de ældre jydffe Baner er jo 20 Millioner, eller naar man regner Alting med, Rentetab osv., er det over 20 Millioner, de have kostet, og de sidst vedtagne Baner i Sjælland ville, om jeg huffer ret, koste 8 à 9 Millioner. Vi vide jo, at disse Baner kun give 1¼ pCt. i Rente, men selv om vi regne 2 pCt., er der dog ved disse Anlæg et aarligt Rentetab af 6—700,000 Rd. Det vil altsaa sees, at naar her kræves 22,500 Rd. for en saa betydelig Deel af Riget som Nordsjælland og den frugtbare D. derne, er det en forholdsvis ringe Deel og neppe et Beløb, der svarer til, hvad disse Egne maae betale til Jernbaneanlægene i Sjælland. Man kan maaffee regne paa en anden Maade. Det er ofte blevet sagt, at Indkomstskatten væsentlig skyldes Jernbaneanlægene i Sjælland og at, hvis de ikke vare, kunde den undgaaes. Seg skal i den Anledning oplyse, hvad Maribo Amtsraadsfreds og Kjøbstæderne i denne betale i Indkomstskat. Efter de foreliggende statistiske Oplysninger er dette for de nævnte Kjøbstæders Vedkommende 29,051 Rd. og for Amtsraadsfredsens Vedkommende 66,110 Rd. Det er altsaa ialt henved 100,000 Rd., der aarlig betales i fælles Bidrag fra denne Deel af Riget, og det forekommer mig derfor, at det er et endog saa yderst beskedent Forlangende, jeg her har tilladt mig at stille til det ærede Thing.

Berg: Seg troer, at det kunde lede til en overordentlig faellig Conseqventz, dersom man, efterat vort Fædreland er indskrænket saa betydeligt, vilde give sig til atter at udstykke det i visse enkelte Dele og beregne, hvor Meget enhver Deel betaler i Udgift til Staten for i Genhold dertil at kunne faae det Samme udbetalt til offentlige Formaal til vedkommende Provindser. Seg troer ikke, at

Staten er større, end at man ymtrent kan oversee den fra Ende til anden, og at vi med Hensyn til saadanne Forhold, som her ligge for, kun maae tage i Betragtning, hvad der gavner det hele Samfund bedst. Hvorledes man overfor en saadan Betragtning vil kunne sammenstille Bygningen af en Bane paa Lolland og Falster eller af en Bane fra Roeskilde til Holbæk—Kallundborg med en Bane til det indtil Dato saa høit forsømte Bestjylland, begriber jeg ikke. Staaer man derimod paa den Anskuelse, at vort Land bestaaer af visse selvstændige Dele, af hvilke enhver bør sørge for sig selv, kan jeg godt forstaae den Beregning og det Resultat, hvor til det ærede Medlem, der nu talte, er kommen. Hvad ellers angaaer den Bane, som her er Tale om, er jeg ingen Modstander af den, og jeg troer heller ikke, at de statistiske Oplysninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (N. Hage) vidne imod, at denne Bane kan blive ret rentabel. Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt Banen skulde gaae enten forbi en Kjøbstad eller til en Kjøbstad, da ligger det i denne Betragtning just ikke nær at spørge, hvorvidt en Kjøbstad har Gavn af Jernbanen i og for sig eller ikke, thi dette er ganske vist meget omtvistet; jeg troer, at man fra overordentlig mange Kjøbstæder vil faae det Svar: vi ønske hellere, at der ikke skulde være nogen Jernbane her i Landet; men derimod har jeg endnu aldrig hørt betvivle, at naar der for Kjøbstæderne var Tale om enten at faae Banen til at gaae paa en Miils Vej nær forbi deres Dør eller heelt op til Byen, at det Første vilde være en Ruin for Kjøbstæderne, hvorimod det Andet i visse Forhold, dersom ellers de personlige Kræfter i Byen duede til at benytte de forandrede Forhold, dog muligvis kunde være Byen til nogen Fordeel og i alt Fald ikke til den Skade, som hiint. Derfor kan jeg heller ikke Andet end stemme for det Forslag, som er stillet under Nr. 1; men da jeg imidlertid ikke — og det er maaffee tildeels min Skyld — kan see, hvorvidt Svinnunge kan være en nogen-